

ภาคผนวก ง

- หลักสูตรบูรณาการสาระคนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญา

ชาวบ้านเมืองแปะครีว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

- แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบวัดทักษะการขับร้องประสานเสียง
- แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรบูรณาการ

หลักสูตรบูรณาการสาระดนตรีแบบพหุวิทยาการ
เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดย

นางณัฐนิชาห์ วรรณภักดิ์

รหัส 47925412

สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา

หลักสูตรบูรณาการสาระคนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและ ภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความเป็นมา

หลักสูตรสถานศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นลักษณะแยกสาขาวิชา (Subject matter Curriculum) ทำให้สาระความรู้ต่าง ๆ แยกเป็นส่วน ๆ ขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อการแก้ปัญหาการกระจายและความสะดวก (Isolation) ของรายวิชาต่าง ๆ คือ การจัดหลักสูตรบูรณาการ เพื่อความรู้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) หลักสูตรบูรณาการเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาในลักษณะการเชื่อมโยงเป็นองค์รวม เป็นการนำศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานให้กลายเป็นหนึ่งเดียว (Whole in one) ซึ่งจะช่วยให้สรรพสิ่งและชีวิตมีความครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิจริง หลักสูตรบูรณาการสาระคนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นการบูรณาการหลักสูตรข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (Interdisciplinary Integration) โดยใช้รูปแบบใยแมงมุม (Webbed Model) และการบูรณาการการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) ที่กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 คนตรี เป็นแกน (Theme) เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียง เพลงประจำจังหวัดฉะเชิงเทราและเชื่อมโยงองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านที่สอดคล้องกับเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงเป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและอย่างหลากหลาย ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เป็นการเปิดโลกการเรียนรู้ให้ขยายกว้างขึ้นมากกว่าการเรียนรู้เกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียงเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เต็มตามศักยภาพ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ รักการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่ผสมผสานความเป็นไทยและสากล เป็นส่วนหนึ่งของสังคมพลโลกที่มีความรู้อันเป็นสากลและเห็นคุณค่าของความเป็นไทย ตามแนวคิด “ความเป็นไทยบนองค์ความรู้สากล” ทั้งนี้เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ครูผู้สอนแต่ละสาระการเรียนรู้ ได้ทำงานร่วมกันระดมความรู้ ความสามารถ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เป็นการฝึกกำลังเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามนโยบายการศึกษาของชาติ

หลักการ

หลักสูตรบูรณาการสาระคนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้าน เมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีหลักการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่เน้นความเป็นไทยเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านควบคู่ความเป็นสากล ด้านทักษะการขับร้องประสานเสียง
2. เป็นหลักสูตรที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ เนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันหรือเชื่อมโยงกันตามความเหมาะสมในแต่ละหัวข้อเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจิตสาธารณะ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ รัก ผูกพันและภาคภูมิใจในท้องถิ่น
4. เป็นการศึกษาเพื่อนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่ครูผู้สอนระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันวางแผนและจัดการเรียนรู้ร่วมกัน
6. เป็นการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรบูรณาการสาระคนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้าน เมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียงและภูมิปัญญาชาวบ้าน
2. มีทักษะในการขับร้องประสานเสียงเพลงประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
3. มีความภาคภูมิใจและรักในท้องถิ่นของคน ตลอดจนสืบสานมรดกทางประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
4. มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้
5. มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นกลุ่มและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

โครงสร้างเนื้อหาและอัตราเวลาเรียน รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

หน่วยที่	เนื้อหาสาระ	กลุ่มสาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	ลำดับที่ แผนการเรียนรู้
1	มาร์ชฉะเชิงเทรา	ศิลปะ (ดนตรี)	(9)	
	- การขับร้องประสานเสียง		2	1
	แบบราวนัดเพลง “มาร์ชฉะเชิงเทรา”			
	- ด่านานวัดโสธรฯ		2	2
	และหลวงพ่อกุศลโสธร			
	- วัดโสธรฯ และหลวงพ่อกุศลโสธร	สังคมศึกษา ฯ	2	3
	- WAT SOTHON	ภาษาต่างประเทศ	2	4
	- ความรู้เกี่ยวกับโครงการ		1	5
2	ฉะเชิงเทรนาสุข	ศิลปะ (ดนตรี)	(15)	
	- การขับร้องประสานเสียง 2 แนว		8	6
	เพลง “ฉะเชิงเทรนาสุข”			
	- นิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทรา		1	7
	- หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์		2	8
	- OTOP : Brass Weaving Products		2	9
	- การนำเสนอโครงการบูรณาการ	ภาษาต่างประเทศ	2	10

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติจริง
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
3. จัดการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงความรู้ระหว่างสาระต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

อย่างเป็นองค์รวม

4. จัดกิจกรรมส่งเสริมค่านิยมความเป็นไทยและผสมผสานความรู้อันเป็นสากล
5. สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมตลอดหลักสูตร
6. ฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม จัดการเรียนรู้โดยใช้

แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น แบบฝึก ใบความรู้ ใบงาน บัตรคำ เป็นต้น
2. สื่อวัสดุ อุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่าง ๆ เช่น ของจริง เป็นต้น
3. สื่อเทคโนโลยี เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น แถบบันทึกเสียง ซีดี – รอม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดนตรี ENCORE 4.0 เป็นต้น
4. สื่อกิจกรรม/กระบวนการ เป็นสื่อประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกทักษะ ฝึกปฏิบัติ ต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ เช่น เกม การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น
5. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน วิทยาการท้องถิ่น สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวการวัดและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผลแบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. ประเมินจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ประเมินจากการทำโครงงานบูรณาการ
3. ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมขณะเรียน
4. ประเมินทักษะการขับร้องประสานเสียง

โดยมีโครงสร้างและสัดส่วนคะแนนการประเมินผลตามหลักสูตรบูรณาการ ดังนี้

การประเมินผล	สัดส่วนคะแนน				
	คือปศึกษา 2 (คนตรี)	ภาษาไทย 2	สังคมศึกษา 2	ภาษาอังกฤษ 2	รวม
1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	12	6	6	6	30
2. โครงงานบูรณาการ	10	10	10	10	40
3. การปฏิบัติกิจกรรมขณะเรียน	8	4	4	4	20
4. ประเมินทักษะการขับร้องประสานเสียง	10	–	–	–	10
รวม	40	20	20	20	100

กรอบแนวดำเนินการตามโครงสร้างและอัตราเวลาเรียนหลักสูตรบูรณาการสารคดีแบบพหุวิทยาการ
เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่ 1 มารู้จักเพลง	หน่วยที่ 2 ละครเพลงนาฏ
สัปดาห์ที่ 1 - ศิลปะ (ดนตรี) 2 ชม. - ประสานเสียงแบบรายนัด - เพลงมาร์ชละครเพลง : ครูณัฐนิชา - ภาษาไทย 2 ชม. ด้านนวัตกรรม - และหลวงพ่อบุญโทสร : ครูศิริมาศ - สังคมศึกษา 2 ชม. - วัดโสธร : ครูอากรณ - ภาษาอังกฤษ 2 ชม. - WAT SOTHON : ครู Andrea - โครงการ 1 ชม. : ครูณัฐนิชา	สัปดาห์ที่ 2 - ศิลปะ (ดนตรี) 2 ชม. - ประสานเสียง 2 แนว - เพลงละครเพลงนาฏ : ครูณัฐนิชา - ภาษาไทย 1 ชม. - นิทานพื้นบ้านละครเพลง : ครูศิริมาศ - สังคมศึกษา 2 ชม. - หนังสือผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล : ครูอากรณ - ภาษาอังกฤษ 2 ชม. OTOP : Brass Weaving Products : ครู Andrea สัปดาห์ที่ 3 - ศิลปะ (ดนตรี) 2 ชม. - ประสานเสียง 2 แนว - เพลงละครเพลงนาฏ (ต่อ) - : ครูณัฐนิชา สัปดาห์ที่ 4 - 5 - ศิลปะ (ดนตรี) 4 ชม. - ประสานเสียง 2 แนว - เพลงละครเพลงนาฏ (ต่อ) - : ครูณัฐนิชา - นำเสนอโครงการบูรณาการ 2 ชม. - (ครูณัฐนิชา/ ครูศิริมาศ/ ครูอากรณ/ ครู Andrea)
รวม 24 ชั่วโมง	

คำอธิบายรายวิชา

**หลักสูตรบูรณาการสาระดนตรีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เวลา 24 ชั่วโมง**

ศึกษาอวัชวะและระบบที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องประสานเสียง ฝึกการหายใจ การเปิดช่องคอ การบริหารเสียง การอ่านโน้ต ทำนอง เนื้อร้อง ขับร้องประสานเสียงแบบรวนวด และประสานเสียง 2 แนวเพลงประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับประวัติวัดโสธร วรารามวรวิหารและหลวงพ่อพุทธโสธร ตระหนักในคุณค่าและเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์ วัดโสธรวรารามวรวิหารและหลวงพ่อพุทธโสธร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสานทองเหลือง ฝึกปฏิบัติการสานทองเหลือง แสดงความคิดเห็นต่อภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ศึกษาตำนานและ นิทานพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกประเภท วิเคราะห์ตำนานและนิทานพื้นบ้านที่เกี่ยวข้อง กับวิถีชีวิต เล่าตำนาน นิทานพื้นบ้าน อภิปราย เสนอแนะแนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญา ตำนาน และนิทานพื้นบ้าน ศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การออกเสียงคำศัพท์ สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ อธิบายประวัติความเป็นมาของวัดโสธรวรารามวรวิหารและหลวงพ่อพุทธโสธร ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสาน เรียบเรียงประโยค สรุปใจความสำคัญและการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสินค้าทองเหลืองสาน ปฏิบัติการทำโครงการบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัด ฉะเชิงเทรา

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา เกิดความรู้สึกรื่นรม เห็นคุณค่าของเพลงประจำจังหวัดฉะเชิงเทราและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัด ฉะเชิงเทรา มีทักษะในการขับร้องประสานเสียงและเกิดเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น สามารถประยุกต์ใช้ ความรู้และประสบการณ์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

สาระ ดนตรี

วิชา ศ 32201 ศิลปศึกษา 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่ 2 ฉะเชิงเทราเนาสุข

เวลา 15 ชั่วโมง

เรื่อง การขับร้องประสานเสียง 2 แนวเพลง “ฉะเชิงเทราเนาสุข”

เวลา 8 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ 2.1 ข้อ 2 : ขับร้องและบรรเลงดนตรีโดยเลือกใช้องค์ประกอบและเทคนิค ทางดนตรีให้ได้ผลตามความต้องการ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ 2.1 ข้อ 6 : เข้าใจวิธีนำความรู้และหลักการทางดนตรีมาใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและชีวิตประจำวัน

สาระสำคัญ

การขับร้องประสานเสียง 2 แนว เป็นการขับร้องที่ใช้ทำนองเพลง 2 แนว พร้อม ๆ กัน ประกอบด้วยแนวทำนองหลักและแนวทำนองประสาน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียง 2 แนวและสามารถขับร้องประสานเสียง 2 แนว เพลง “ฉะเชิงเทราเนาสุข” ได้อย่างถูกต้องและไพเราะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เปิดช่องคอได้
2. สรุปความหมายการขับร้องประสานเสียงได้
3. อธิบายระดับเสียงในการขับร้องประสานเสียงได้
4. อธิบายลักษณะของการขับร้องประสานเสียงได้
5. บรรยายสิ่งที่ควรระวังในการขับร้องประสานเสียงได้
6. จำแนกประเภทของเพลงประสานเสียงได้
7. บริหารเสียงได้
8. อ่านโน้ต ทำนอง เนื้อร้อง จังหวะเพลง “ฉะเชิงเทราเนาสุข” ได้
9. เปล่งเสียงและควบคุมลมหายใจได้
10. ขับร้องประสานเสียง 2 แนวเพลง “ฉะเชิงเทราเนาสุข” ได้

สาระการเรียนรู้

1. การเปิดช่องคอ
2. การสรุปความหมายการขับร้องประสานเสียง
3. ระดับเสียงในการขับร้องประสานเสียง
4. ลักษณะของการขับร้องประสานเสียง
5. สิ่งที่ต้องระวังในการขับร้องประสานเสียง
6. ประเภทของเพลงประสานเสียง
7. การบริหารเสียง
8. การอ่านโน้ต ทำนอง เนื้อร้อง จังหวะของบทเพลง
9. การเปล่งเสียงและควบคุมลมหายใจ
10. การขับร้องประสานเสียง 2 แนวเพลง “ละเชิงเทรนาสุข”

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1 – 2

1. นักเรียนเล่าตำนานหลวงพ่อบุทธโสธรต่อกันเป็นช่วง ๆ ประมาณ 2 – 3 คนและ
สนทนาร่วมกันถึงบทเพลงประจำจังหวัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลวงพ่อบุทธโสธร
2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง เทคนิคการเปล่งเสียงในการขับร้อง
3. สุ่มนักเรียนตอบคำถามตามแนวคำถามต่อไปนี้
 - การเปิดช่องค้อมีลักษณะอย่างไร
 - การวางลิ้นควรมีลักษณะอย่างไร
 ฯลฯ
4. นักเรียนดูแผ่นภาพรูปปากในการออกเสียงสระทีละแผ่น แล้วออกเสียงสระด้วยวิธีการ
เปิดช่องคอตามแผ่นภาพพร้อมกัน
5. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 นักเรียนเปล่งเสียงตามแบบฝึกการเปล่งเสียงกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ดนตรี ENCORE 4.0
 - กลุ่มที่ 2 ฝึกการเปล่งเสียงประกอบเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด โดยครูเป็นผู้เล่นหรือ
ฝึกกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเล่นคีย์บอร์ด โดยครูร่วมให้คำแนะนำในการเปล่งเสียง
6. นักเรียนเปล่งเสียงตามแบบฝึกการเปล่งเสียงเปิดช่องคอพร้อมกัน ครูสุ่มนักเรียน
ออกมาฝึกเปล่งเสียง/นักเรียนอาสาสมัครออกมาเปล่งเสียงหน้าชั้นเรียนประกอบการเล่นคีย์บอร์ด

ของครู นักเรียนร่วมกันคัดเลือกผู้ที่เปล่งเสียงได้ถูกต้อง

7. นักเรียนฟังเสียงการเล่นคีย์บอร์ดชิ้นคู่เสียงคู่ 2 จากครู แล้วทายว่าเสียงที่ได้ยิน มีจำนวนกี่เสียง

8. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ร้องเสียงโด กลุ่มที่ 2 ร้องเสียงมี กลุ่มที่ 3 ร้องเสียงซอล กลุ่มที่ 4 ร้องเสียงโด (สูง)

ทั้งนี้การแบ่งระดับเสียงของนักเรียนได้ทดสอบเสียงและจัดแบ่งกลุ่มนอกคาบเรียน มาแล้ว เพื่อมิให้เสียเวลาเรียน

9. เปลี่ยนการเปล่งเสียงจากคอร์ด C เป็นคอร์ด F, G, Am และ Dm ประกอบ การศึกษาโน้ตจากแผ่นป้ายติดกระดานดำ

10. นักเรียนศึกษาโน้ตเพลง “ละเชิงเทรามาสุข” ในท่อนเพลง A และร้องโน้ตเพลง กับเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด หากร้องไม่ได้ให้นักเรียนฟังเสียงที่ครูร้องและร่วมร้องไปพร้อมกับครู

11. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม

แนวที่ 1 เสียงสูง ร้องทำนองเพลงกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ดนตรี ENCORE 4.0

แนวที่ 2 เสียงต่ำ ร้องแนวประสานกับเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด โดยครูเป็นผู้เล่น
เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด

12. นักเรียนแต่ละแนวเลือกหัวหน้าและรองหัวหน้าเพื่อเป็นผู้นำและสังเกตการฝึกซ้อม ภายในกลุ่มและบันทึกการสังเกตลงในแบบรายงานการสังเกตส่งครู ในขณะที่หัวหน้ากลุ่มและ รองหัวหน้ากลุ่มร่วมฝึกซ้อมไปด้วย

13. นักเรียนวิเคราะห์เนื้อร้องเพลง “ละเชิงเทรามาสุข” เพื่อเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

14. นักเรียนรับแผ่นซีดี-รอม/แถบบันทึกเสียงแนวทำนองเพลง “ละเชิงเทรามาสุข” ตามแนวเสียงของคนเพื่อนำกลับไปฝึกการขับร้องที่บ้าน

ชั่วโมงที่ 3 – 4

1. นักเรียนบริหารเสียงพร้อมกันจากแบบฝึกการบริหารเสียง

2. นักเรียนทบทวนการขับร้องเพลง “ละเชิงเทรามาสุข” ในท่อนเพลง A เป็นกลุ่ม และร่วมขับร้องพร้อมกัน

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การขับร้องประสานเสียง

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์แนวทำนองเพลง “ละเชิงเทรามาสุข” ในท่อนเพลง B

5. นักเรียนอ่านโน้ต ทำนอง เพลง “จะเข้เกรนาเนาสุฯ” ในท่อนเพลง B

6. นักเรียนขับร้องเพลง “จะเข้เกรนาเนาสุฯ” ทีละประโยคเพลง โดยร้องทำนองเป็น

ลา.....

7. นักเรียนอ่านเนื้อร้องเพลง “จะเข้เกรนาเนาสุฯ” จากนั้นปฏิบัติการฝึกขับร้องเพลง ดังนี้

นักร้องแนวที่ 1 ฝึกร้องแนวทำนองกับครูประกอบเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด

นักร้องแนวที่ 2 ฝึกซ้อมกับโน้ตเพลงซึ่งเรียบเรียงเสียงประสานลงในโปรแกรม

ดนตรีจากเครื่องคอมพิวเตอร์

8. นักเรียนสลับกันฝึกขับร้องกับครูและเครื่องคอมพิวเตอร์จนเกิดทักษะการขับร้อง

9. นักเรียนนำเสนอผลงานการขับร้องแต่ละกลุ่ม นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ วิจารณ์ผลงานของตนเองและของเพื่อน

10. นักเรียนทั้ง 2 แนวร้องพร้อมกันทั้งการร้องเป็นเนื้อร้องและโน้ตเพลง

11. ครูแก้ไขข้อบกพร่องจากการร้องประสานเสียงโดยเน้นให้ฟังเสียงของตนเอง และเสียงของแนวเสียงอีกแนวหนึ่งให้กลมกลืน รวมทั้งการขับร้องในแนวของตนเองให้ถูกต้อง และมีคุณภาพ

12. นักเรียนขับร้องประสานเสียง 2 แนวหน้าชั้นเรียนอีก 3 – 5 ครั้ง

ชั่วโมงที่ 5 – 6

1. นักเรียนเล่นเกม “ทำนองที่แตกต่าง”

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนการขับร้องประสานเสียง เพลง “จะเข้เกรนาเนาสุฯ” ตามแนวทำนองของตนเอง โดยมีผู้อำนวยเพลงที่ฝึกซ้อมกับครูนอกคาบเรียนเป็นผู้ควบคุมการฝึกซ้อมขับร้อง

3. นักเรียนขับร้องประสานเสียง 2 แนวพร้อมกัน โดยมีผู้อำนวยเพลงแต่ละกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ประจำกลุ่ม

4. นักเรียนแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปองค์ประกอบการขับร้องประสานเสียงเป็นแผนภูมิโน้ต

ชั่วโมงที่ 7 – 8

1. นักเรียนบริหารเสียงตามแบบฝึก 2 – 3 เที้ยว

2. นักเรียนทบทวนการขับร้องประสานเสียงในแนวทำนองของตนเอง

3. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 20 คน ออกมาขับร้องประสานเสียง นักเรียนและครูร่วมกันวิเคราะห์ วิจารณ์การขับร้อง

4. นักร้องทั้ง 2 แนว ร่วมกันขับร้องพร้อมกัน 4 – 5 เที้ยว

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียงบนเวที เช่น การเดินขึ้นเวที การยืน การขับร้องที่ถูกต้องและไพเราะ ลีลาท่าทางอารมณ์เพลง การเดินลงจากเวที

6. นักเรียนฝึกขับร้องในลักษณะการขับร้องบนเวทีโดยมีครูเป็นผู้อำนวยการ

7. นักเรียนประเมินผลการขับร้องของตนเองและเพื่อน

8. นักเรียนทดสอบการขับร้องประสานเสียงเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มหากเวลาเรียนไม่พอให้ทดสอบนอกคาบเรียน

10. นักเรียนทำแบบทดสอบ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เกมครอบครัวยุคใหม่

2. ใบความรู้ เรื่อง เทคนิคการเปล่งเสียงในการขับร้องและการขับร้องประสานเสียง

3. ภาพรูปปากในการออกเสียงสระ

4. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดนตรี ENCORE 4.0

5. เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดพร้อมเครื่องขยายจำนวน 1 ชุด

6. แบบฝึกการเปล่งเสียงโดยการเปิดช่องคอ

7. แผ่นป้ายติดกระดานดำเขียนโครงสร้างคอร์ด C, F, G, Am, และ Dm

8. โน้ตและเนื้อร้องประสานเสียง 2 แนวเพลง “จะเข้เถราธนู”

9. แผ่นซีดี – รวมทำนองเพลง “จะเข้เถราธนู”

10. แบบฝึกการบริหารเสียง

11. เกม “ทำนองที่แตกต่างกัน”

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

2. สังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

3. ประเมินการเปล่งเสียงของนักเรียน

4. พิจารณาการอ่านโน้ต ทำนอง เนื้อร้อง

5. ประเมินทักษะการขับร้องประสานเสียง 2 แนว

6. ตรวจแบบทดสอบ

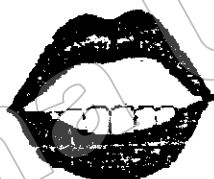
ใบความรู้

วิชา ศิลปศึกษา 2	เรื่อง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
รหัสวิชา ศ 32201	เทคนิคและวิธีการเปล่งเสียงขับร้อง	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เทคนิคและวิธีการเปล่งเสียงขับร้อง

การเปล่งเสียงที่ดี คือ “หวาน ไพเราะ สดใส กังวาน พลัด” ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคหลาย ๆ วิธี เพราะการขับร้องเพลงต้องใช้ระดับเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ในการร้องขึ้นเสียงสูงและลงเสียงต่ำ ควรขับร้องด้วยความรู้สึกสบาย ไม่เกร็งและไม่แสดงให้เห็นว่าเป็นการยากลำบาก ดังวิธีการต่อไปนี้

1. การเปิดช่องคอ - ไม่เกร็งช่องคอ เสียงที่เปล่งออกมาจะเป็นไปโดยไม่คิดขัด เป็นธรรมชาติ เช่น การเปล่งเสียงว่า “ช้าง! ตัวโตๆ” “ผีหลอก” เป็นต้น
 2. การเปิดปาก - วางรูปปากออกเสียงสระ อา อี โอ อุ ได้ถูกต้อง เมื่อออกเสียงถูกต้อง ทำให้ช่องปากเคลื่อนไหวไม่คิดขัด การเปิดปากจะได้เสียงที่ถูกต้องเช่นกัน
- ตัวอย่าง ลักษณะรูปปากในการออกเสียงสระ

อา

ออี

เอ

อุ

โอ

การวางลิ้น – วางราบ อย่าให้แตะหลังฟันล่าง ไม่แฉกลิ้น หรือหดลิ้น

การออกเสียง – อาศัยลมหายใจค่อย ๆ ผ่อนเสียงเหมือนการสีไวโอลิน ไม่ใช่กระซก

เสียง แแต่ค่อย ๆ ลากคันชักเสียงให้ดังออกมา

การใช้น้ำเสียง – เสียงตั้งแต่ต้นจนจบต้องไม่เปลี่ยน หรือเพี้ยน ความสูงต่ำของเสียงต้องต่อเนื่องกัน

การเปิดช่องคอ

1. นึกถึงการเล่านิทาน เพื่อให้มีอารมณ์ส เมื่อพูดถึงสัตว์ที่ตัวใหญ่ ตัวอ้วน พยายามทำเสียงให้ผู้ฟังได้จินตนาการ เช่น “ช้าง! ตัวใหญ่” “อ-ง-อ-ง-ตัวโต-ๆ” หรือ “ฬ-ห-ล-อ-ก” เป็นต้น โดยพูดช้า ๆ ในลักษณะยานคางปล่อยให้คางและขากรรไกรตก (Drop Jaws)

2. ทำตัวสบาย ๆ หายใจเข้าลึก ๆ แล้วเปล่งคำพูดว่า “อะฮ้า! หล่อจิงเลย”

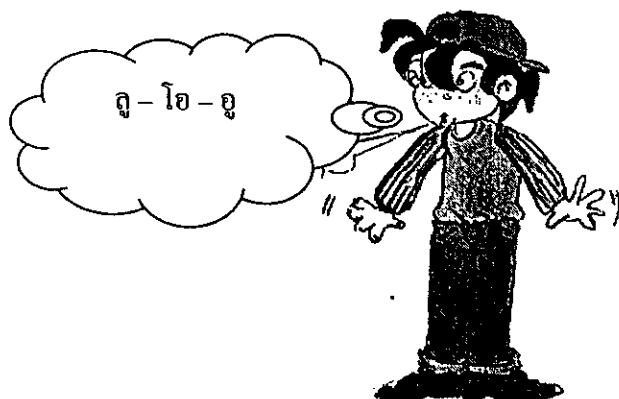
3. พยายามหาวนอน โดยมีเสียงตามออกมาด้วยและสังเกตว่า ก่อนจะหาวถึงที่สุดนั้น ช่องคอและกรามของเราจะเปิดกว้างอย่างเป็นธรรมชาติ สังเกตล้าคอว่าอยู่ในลักษณะใด ขณะร้องเพลงให้ลำคออยู่ลักษณะนั้น (ในระหว่างการฝึกจะเกิดการหาวนอนจริง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นการฝึกที่ถูกต้องแล้ว)

4. หัวเราะดัง ๆ โดยหายใจเข้าลึก ๆ แล้วปล่อยลมหายใจออกมาเป็นเสียงหัวเราะ ที่เปรียบเสมือนเปล่งจากท้อง

5. พูดคำว่า “อู – โอ – อู” อย่างช้า ๆ โดยพยายามหายใจเข้าลึก ๆ และลากเสียงยาว ๆ

แบบฝึกหัดแปลงเสียงโดยการเปิดช่องคอ

แบบฝึกแปลงเสียงเปิดช่องคอที่ 1

โย โย โย โย โย
 ยัม ยัม ยัม ยัม ยัม
 วา วา วา วา วา
 โฮ โฮ โฮ โฮ โฮ
 ฮู ฮู ฮู ฮู ฮู

แบบฝึกแปลงเสียงเปิดช่องคอที่ 2

ยัม มะ ยัม มะ ยัม มะ ยัม มะ ยัม

เกม “ทำนองที่แตกต่างกัน”

จุดประสงค์

พัฒนาความเข้าใจในความแตกต่างของทำนองเพลงประสานเสียง

วัสดุ – อุปกรณ์

1. เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด จำนวน 1 เครื่อง
2. เครื่องขยายเสียง จำนวน 1 ชุด

วิธีการเล่น

1. นักเรียนฟังทำนองเพลง 2 ทำนอง จากบทเพลง “ละเชิงเทรนาสุข” โดยให้ฟังทำนองเพลงแนวที่ 1 และแนวประสานเสียงแนวที่ 2 แล้วกลับไปฟังแนวทำนองที่ 1 อีกครั้ง ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง
2. นักเรียนยกมือซ้ายขึ้นทุกครั้งที่ได้ยินแนวทำนองที่ 1 และยกมือขวาเมื่อได้ยินแนวประสานที่ 2
3. เปลี่ยนท่าทางเมื่อได้ยินแนวทำนองที่ 1 และแนวประสานที่ 2 เช่น เกาหัว คัดนิ้ว ทำท่าทางตลกเกี้ยว เป็นต้น
4. เมื่อจบการฟังแนวทำนองและแนวประสานเสียงแล้ว ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อการฟังเพลง

เพลง จะเข้เกรานาสุข

ทำนอง ลาวแพนน้อย

เรียบเรียงเสียงประสาน ศ.อ. สมาน รักจันทร์

จะ เข้ เกรา ของ เรา นี้ เอย น้า- ชื่น น้า เสร็จ เมื่อ เคย อยู่
เกรา เรา งาม เหนือ ใคร แล ละ ลีว ทิว ไม้ วิ โล ใกล้เคียง

ณา ปวงประชา สุข สม ร่มเย็น สวย เอย เมื่อ ได้ เห็น จะ เข้ เกรา
ทอง พืชพันธุ์ ญา หาร กระ การ ที่ ทอง พืช รวง ท้อง

สวย สวย จรุง ยิ่ง นะ เรา พุทธ ใส สร นั้น เล้า เหมือน ณา พุทธ
สวย สวย เกอ เมื่อ แล มอง อาส ลม ไซยห้อง ลี ทอง สะ บัก

องค์ ภาว สุข งาม ล้ำ ล้ำ น้า บาง ปะ กง งาม อัส คง หลง คำ ร้า
ใจ สุข ชุ่ม ท้า หัน น้า อ้า ไท ลุค กวง ใจ หา ใด มา บ้าน

ทัน จะ เข้ เกรา เรา นั้น สุข สรร ทรรณ นา แฉ่ เทท สร้าง สวย ส ล้างละอาว
จะ เข้ เกรา ขึ้น บ้าน เหมือน พืช วิ มาณ เอย

เพลง ละเชิงเทรนาสุข

ทำนอง ลาวแพนน้อย

เรียบเรียงเสียงประสาน ศ.อ. สมาน รักจันทร์

เล่า มี เทียม ทำ ละเชิงเทรา ได้ เลย เรา มี สุข หาย ทุกข์ คลาย
 เราย เพราะ เมือง เรา ละเชิงเทรา นี้ เอย ละเชิง

Fine

เพลง “ละเชิงเทรนาสุข”

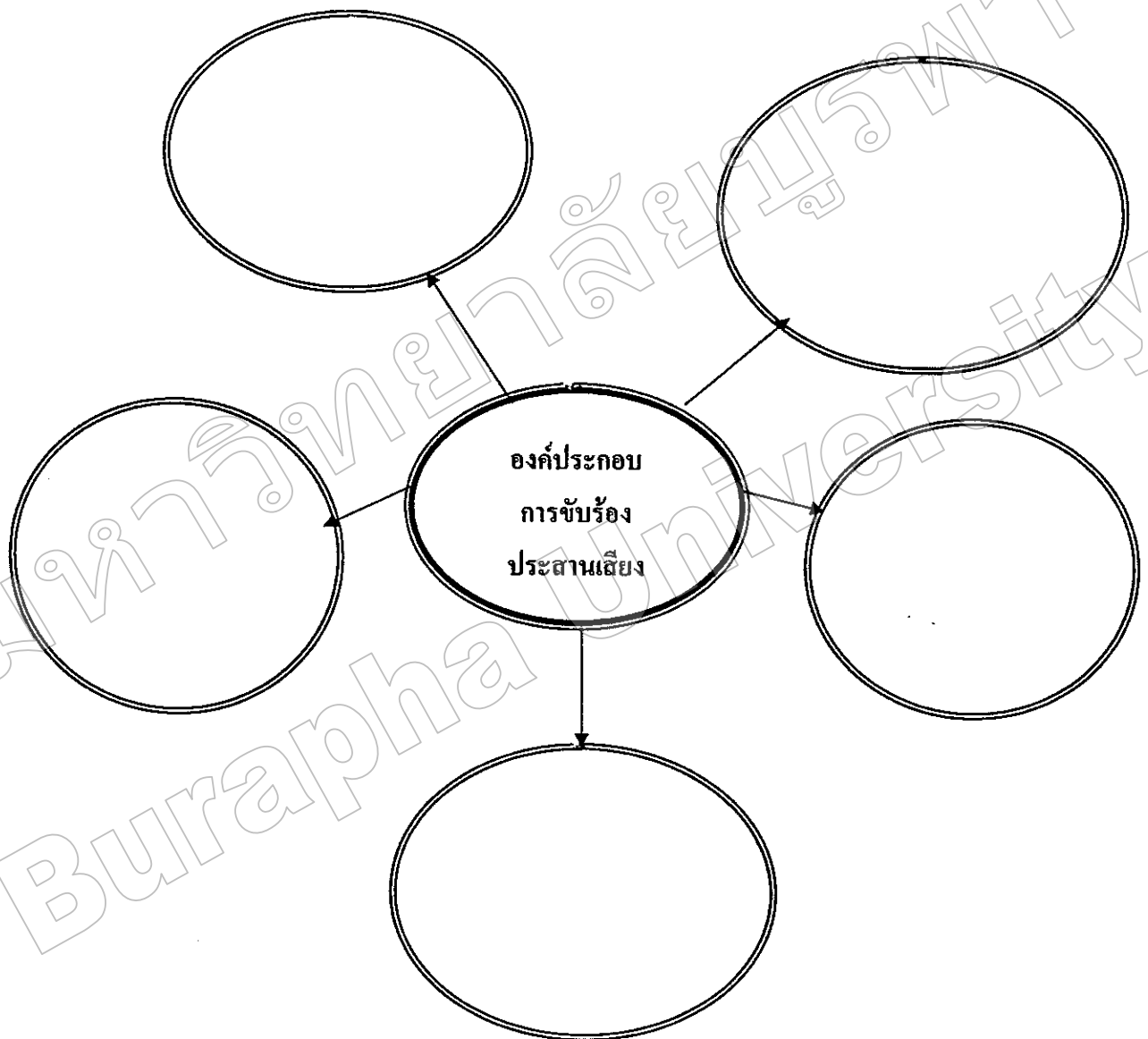
ทำนองเพลง ลาวแพนน้อย

ละเชิงเทราของเรานี้เอย นำชี้นำเขยเมื่อเคยอยู่เนา ปวงประชาสุขสมร่วมเย็น สวยเอย
 เมื่อได้เห็นละเชิงเทรา สวย สวย จริงยิ่งนะเรา พุทธโศธรนั้นเล่าเหมือนเงาพุทธองค์ สุดงามล้ำ
 ถิ่นน้ำบางปะกง ยามอัสดงหลังคำรำพัน ละเชิงเทราเรานั้นสุดสรรพรพรรณนา

แม้เทพสร้างสวยสกล่างสะอากเล่า มีเทียมเท่าละเชิงเทราได้เลย เรามีสุขหายทุกข์คลายเศร้า
 เพราะเมืองเราละเชิงเทรานี้เอย

ละเชิงเทราเรางามเหลือใคร แลละล้าทิวไม้ไผ่ไผ่ไกลผอง พืชพันธุ์ธัญญาหาร ละครการดี
 ท้องทุ่งสดศรีทุ่งรวงทอง สวย สวย แท้เมื่อแลมอง ยามลมโชยต้องลีทองสะบัดไกว สุดขอบฟ้า
 ผืนนาอำไพ สุดดวงใจหาไคมาปาน ละเชิงเทราเป็นบ้านเหมือนทิพย์วิมานเอย

แผนผังมโนทัศน์ เรื่อง องค์ประกอบของการขั้วร้องประสานเสียง

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ความร่วมมือ			ตั้งใจ กระตือรือร้น			ความ รับผิดชอบ			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การวางแผน			รับผิดชอบ งานร่วมกัน			ความ สามัคคี			ความมี ระเบียบวินัย			ผลสำเร็จ ของงาน			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบวัดทักษะการขับร้องประสานเสียง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			คะแนนที่ได้รับ	คะแนนรวม	หมายเหตุ
	ดี 2	ปานกลาง 1	ปรับปรุง 0			
1. ทำนอง					2	
2. จังหวะ					2	
3. เนื้อร้อง					2	
4. การควบคุมการหายใจ					2	
5. ลีลาท่าทางและ การถ่ายทอดความรู้สึก					2	
คะแนนที่ได้รับ					10	

การพิจารณา

1. ทำนอง พิจารณาความถูกต้องชัดเจน เสียงตรงตามโน้ตติดต่อกันเป็นประโยคอย่างมีความไพเราะ
2. จังหวะ พิจารณาความถูกต้องสม่ำเสมอ มีลีลาหนักเบาตรงตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะ
3. เนื้อร้อง พิจารณาความถูกต้อง ความชัดเจนในการออกเสียงอักขระ พยัญชนะ คำควบกล้ำ
4. การควบคุมลมหายใจ พิจารณาความราบเรียบ สม่ำเสมอ หายใจตรงตามวรรคตอนที่ถูกต้อง
5. ลีลาท่าทางและการถ่ายทอดความรู้สึก มีลีลาท่าทางในการร้องที่ถูกต้องงดงาม พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้สึกตรงตามความหมายของบทเพลง

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติได้ในระดับดี = 8 – 10 คะแนน
- ปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง = 5 – 7 คะแนน
- ปฏิบัติได้ไม่ดี ต้องแก้ไข ปรับปรุง = 0 – 4 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

วิชา ส 32201 สังคมศึกษา 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่ 2 ฉะเชิงเทราเนาสุข

เวลา 15 ชั่วโมง

เรื่อง หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของเหลียงสถาน

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ ส 2.1 ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดีตามกฎหมาย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

สาระสำคัญ

การสานทองเหลือง เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีวิธีการในการสานที่สะท้อน ภูมิปัญญาของไทยมาแต่โบราณที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและชุมชน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถสานทองเหลืองเป็นของที่ระลึกได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สรุปที่มาของการสานทองเหลืองตำบลท่าไข่ได้
2. อธิบายขั้นตอน อุปกรณ์ การสานทองเหลืองได้
3. แสดงความคิดเห็นต่อภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านการสานทองเหลืองได้
4. สร้างผลงานการสานทองเหลืองเป็นของที่ระลึกได้

สาระการเรียนรู้

1. ที่มาของการสานทองเหลืองตำบลท่าไข่
2. ขั้นตอน อุปกรณ์ การสานทองเหลือง
3. การแสดงความคิดเห็นต่อภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านการสานทองเหลือง
4. แนวทางในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านและการนำไปสู่การประกอบอาชีพ

ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาชาวบ้าน

5. การสร้างผลงานการสานทองเหลืองเป็นของที่ระลึก

กิจกรรมการเรียนรู้ : วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT

ขั้นสร้างประสบการณ์

1. ครูแนะนำครุภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสานทองเหลือง นักเรียนชมผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสานที่วิทยากรท้องถิ่นนำมาแสดงหน้าห้องเรียนและสนทนาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ถึงประโยชน์และคุณค่าของทองเหลืองสาน

ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

2. แบ่งนักเรียนตามความสามารถ กลุ่มละ 5 – 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 – 4 คนและอ่อน 1 คนนักเรียนวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับการสานทองเหลืองที่นำเสนอ เกี่ยวกับที่มา วัสดุ อุปกรณ์ ขั้นตอนการทำ ราคาขาย ฯลฯ จากการศึกษาใบความรู้นอกคาบเรียนมาแล้ว

ขั้นพัฒนาประสบการณ์

3. นักเรียนสรุปขั้นตอนการสานทองเหลืองสานจากการศึกษาแผนภูมิการสานทองเหลือง
4. นักเรียนชมการสาธิตการสานทองเหลืองจากครุภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบการซักถามและจดบันทึกย่อ ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

ขั้นพัฒนาความรู้ ความคิด

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้และเขียนลงในใบงาน เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์และขั้นตอนการสานทองเหลือง

ขั้นปฏิบัติตามแนวที่ได้เรียนรู้

6. นักเรียนวางแผนและเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ การปฏิบัติงานการสานทองเหลืองเป็นรายบุคคล

ขั้นสร้างสรรค์ชิ้นงาน

7. นักเรียนปฏิบัติการสานทองเหลือง โดยศึกษาจากใบงาน เรื่อง ขั้นตอนการสานทองเหลืองประกอบการสาธิตการสานทองเหลืองของครุภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ละขั้นตอน โดยมีครูร่วมให้การแนะนำในการปฏิบัติ

ขั้นวิเคราะห์ผลงานและประยุกต์ใช้

8. นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ครู วิทยากรท้องถิ่น เพื่อนนักเรียน ตัวนักเรียนร่วมประเมินผลงาน

ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด

9. นักเรียนอภิปรายถึงการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันและคุณค่าภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

10. นักเรียนกล่าวขอบคุณและมอบของที่ระลึกแก่ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น
11. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสาน
2. วัสดุ อุปกรณ์ การสานทองเหลือง
3. แผนภูมิขั้นตอนการสานทองเหลือง
4. ใบงาน เรื่อง ขั้นตอนการสานทองเหลือง

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. สังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม
3. พิจารณาการแสดงความคิดเห็น
4. พิจารณาการสรุปขั้นตอนการสานทองเหลือง
5. ประเมินผลงานการสานทองเหลือง
6. ตรวจแบบทดสอบ

ใบความรู้

เรื่อง ทองเหลืองสานตำบลท่าไข่ จังหวัดฉะเชิงเทรา

คนไทยในสมัยก่อนเชื่อกันว่า “ผู้คนใดมีของที่ทำจากทองเหลืองใช้จะเป็นผู้มั่งมีศรีสุข ผู้คนทั่วไปนับหน้าถือตา” ของใช้ที่ทำจาก “ทองเหลือง” ถือว่าเป็นของที่มีราคาและมีคุณค่าทางจิตใจ เป็นของสูง คนโบราณนำทองเหลืองมาทำเขี่ยนหมาก บ้านใดมีจะเกิดความภาคภูมิใจ นอกจากนั้นทองเหลืองยังนำมาทำของใช้ได้อีกหลายอย่าง อาทิ ขัน (ดักบาตร) ขันน้ำมนต์ พาน โคม เครื่องประดับ และคนรุ่นปู่ ย่า ตา ยาย ยังนิยมนำมาหล่อพระไว้สักการบูชา ซึ่งล้วนเป็นของสูงที่มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชนทั้งสิ้น

กลุ่มทองเหลืองสาน โดย “ป้าสร้อย” เป็นผู้แทน เจ้าของภูมิปัญญาเล่าว่า “กลุ่มหัตถกรรมทองเหลืองสาน” ก่อเกิดในปี พ.ศ. 2539 มีสมาชิก 30 คน การรวมกลุ่ม สมาชิกจะมารวมตัวกันเฉพาะเวลาว่างจากงานประจำ หรือทำเฉพาะช่วงเค็คร้อนจำเป็น การเกิดภูมิปัญญาเริ่มจาก “ป้าสร้อย” เจ้าของภูมิปัญญาลาออกจากบริษัทมาทำกิจการของตัวเอง โดยเริ่มจากการทำของใช้จากทองเหลืองแผ่นขายในระยะแรก เช่น จาน ถาดทองเหลือง ส่วนใหญ่จะทำชิ้นงานตามใบสั่ง ต่อมางานลดน้อยลง จึงได้พยายามหันมาคิดประดิษฐ์ของใช้ที่เป็นเครื่องจักสาน ซึ่งความคิดนี้มีความเป็นไปได้สูง เพราะมีพื้นฐานภูมิปัญญาดั้งเดิมที่เคยเห็นเคยทำเครื่องใช้ประเภทจักสานจากไม้ไผ่มาแล้ว เมื่อนำทองเหลืองมาจักสานจึงไม่ยากจนเกินไปที่จะทำผลิตภัณฑ์ของใช้ขึ้นมาให้ได้รูปร่างลักษณะสวยงาม การพัฒนาในระยะต่อมา เปลี่ยนจากทองเหลืองแผ่นเป็นเส้น นำมาสานเป็นของใช้จึงกลายเป็นเรื่องแปลกและน่าสนใจกับผู้พบเห็น

วิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ภูมิปัญญา “กลุ่มสานทองเหลือง ตำบลท่าไข่” ส่งผลต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของชุมชนพอสมควร กล่าวคือ คนในชุมชนตำบลท่าไข่ส่วนหนึ่งได้รับประโยชน์จากภูมิปัญญานี้ เดิมมีอาชีพหลักที่ไม่มั่นคง รายได้น้อย ประสบกับความยากจน เมื่อเกิดภูมิปัญญานี้ในชุมชน วิถีชีวิตปรับเปลี่ยนพอมีอยู่ มีกิน มากขึ้น การดำรงชีวิตอยู่มีคุณค่ามากขึ้น ภูมิปัญญาสานทองเหลืองไม่ขัดกับประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น มีความสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของชุมชน ชาวบ้านสามารถเรียนรู้หรือถ่ายทอดภูมิปัญญา “สานทองเหลือง” ได้เมื่อได้รับการฝึกฝน รวมทั้งกระบวนการผลิตภูมิปัญญาไม่มีผลเสีย ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของชุมชนแต่อย่างใด

วัตถุดิบ

นำวัตถุดิบจากนอกชุมชนมาผลิตภูมิปัญญา ซึ่งเป็นแผ่นทองเหลืองที่ซื้อจากตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ นำมาตัดและทาบให้ได้ตามขนาดที่ต้องการจะสานผลิตภัณฑ์แผ่นทองเหลืองที่ซื้อจากโรงงานในประเทศเป็นแผ่นทองเหลืองวิทยาศาสตร์ คุณภาพไม่ดีเท่าแผ่นทองเหลืองจากต่างประเทศ ราคาซื้อแผ่นทองเหลืองจากต่างประเทศจะแพงมาก กลุ่มผู้ผลิตจึงนิยมใช้แบบเป็นเส้นมาสานจะคุ้มค่ามากกว่า สำหรับของใช้จากทองเหลือง หากไม่สามารถใช้งานได้ กลุ่มจะขายคืนบริษัท นำไปหลอมเป็นวัตถุดิบ เป็นแผ่นทองเหลือง หรือเป็นเส้นนำมาสานทองเหลืองได้อีก

การถ่ายทอดภูมิปัญญา “สานทองเหลือง”

สมาชิกกลุ่มสานทองเหลืองที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนมากจะได้รับการฝึกสอน/ถ่ายทอดจากผู้มีประสบการณ์รุ่นก่อน การสานทองเหลืองให้ได้ประเภทผลิตภัณฑ์ที่สวยงามในระยะเริ่มแรกของการเรียนจะทำได้ยาก ใช้ความพยายามสูง แผ่นทองเหลือง/เส้นทองเหลืองจะแข็งมาก สานลำบาก ทำให้คนรุ่นหลังไม่สนใจที่จะเรียนรู้กระบวนการผลิตเท่าที่ควร จึงสร้างความวิตกกังวลสมาชิกที่เป็นผู้ใหญ่ คาดว่าอนาคตอาจจะไม่มีเยาวชนรุ่นหลังสืบทอดจักสานทองเหลืองได้ แต่ทั้งนี้เจ้าของภูมิปัญญาก็พยายามให้ลูกหลานสืบทอด ฝึกสอนให้สานทองเหลืองบางส่วน และจะพัฒนาให้ยั่งยืนเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนสืบไป

กระบวนการผลิต

1. นำเส้นทองเหลืองขนาดตามต้องการ โดยเอาเส้นแบนและเส้นกลม มาขึ้นรูปตรงส่วนฐาน (ก้น) ถ้าเป็นทรงกลม ทรงรี ให้วางเป็นรูปดอกจัน ถ้าเป็นทรงเหลี่ยมให้วางลายขัด
2. นำเส้นทองเหลืองกลมเล็ก แบน มาสานลายขัดตามเส้น โครงที่ถักมาจากส่วนฐาน
3. สานจนเต็มชิ้นงาน ถ้ามีลวดลายให้ได้ตามต้องการ สานเต็มจนถึงส่วนปาก นำขอบแข็งมาเก็บปากให้เรียบร้อย หรือเส้นเกลียวมาสานต่อพันให้เรียบร้อย
4. ถ้าเป็นตะกร้าใส่หูกให้ครบ โดยใช้ลวดทองเหลืองอีกขนาดสำหรับรูปแบบตะกร้ามีหูกหัว
5. เคลือบสีทองเหลืองที่ดำ ๆ ต่าง ๆ โดยลักษณะสีของมันเองให้สวยงาม โดยใช้กรดกัดทองเหลือง ซึ่งประกอบด้วยกรดกำมะถัน ดินประสิวและกรดเกลือ
6. นำชิ้นงานที่เรียบร้อยแล้วล้างด้วยน้ำยาเคมีเพื่อกัดสนิมออกโดยแช่สารละลายกรดไนตริก กรดซัลฟูริกและกรดไฮโดรคลอริก
7. นำไปเคลือบซิลิโคน (น้ำยาเคลือบเงากันดำ) ผึ่งแดดให้แห้งเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีสีเหลืองสวยงาม ไม่ดำ พร้อมจำหน่าย (ขณะชุบน้ำกรด ใช้ผ้าปิดจมูกไม่ให้สูดกลิ่นน้ำยาเข้าร่างกาย)

การเก็บรักษา

สามารถใช้ น้ำยาล้างจานทำความสะอาดได้และเก็บรักษาโดยการใส่ถุงพลาสติก จะสามารถเก็บรักษาความสวยงามได้นานนับ 10 ปี

รูปแบบผลิตภัณฑ์

1. ของชำร่วย เช่น ตะกร้าจิว กระดาษจิว กระบุงจิว ชะลอม ช้อง ไซ บุงกี
2. แจกันรูปทรงต่าง ๆ มีดังนี้ ทรงสี่เหลี่ยม กรวย กระบุง
3. ก่อรูปทรงต่าง ๆ เช่น ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า กลม รูปไข่ จัตุรัส
4. ตะกร้า รูปทรงต่าง ๆ มีดังนี้ ทรงรี รูปไข่ วงกลม สี่เหลี่ยมผืนผ้า จัตุรัส ทรงกระเช้า

ทรงกรวย

5. โคมไฟ รูปทรงต่าง ๆ เช่น ทรงกลม กระบอก เหลี่ยม โถ
6. กระถางต้นไม้
7. ที่ใส่ไวน์แบบนอน แบบตั้ง
8. กระดาษ กระบุง
9. ถาด กลม เหลี่ยม วงรี
10. รูปทรงอื่น ๆ รับทำตามที่ถูกคำสั่งซื้อ

การพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์

การทำทองเหลืองสานระยะแรกเส้นใหญ่ ผลิตภัณฑ์ไม่สวยงามเท่าที่ควร มีผู้สนใจน้อย สินค้าจะทำในลักษณะหล่อ เช่น กระดาษแบบหล่อ ซึ่งลูกค้านิยมแบบสานมากกว่า โดยจะสั่งผลิตตามแบบที่ต้องการ ดังนั้น จึงมีการรับใบสั่ง (Order) โดยคุณนิชาภัทรจะเป็นผู้รับและนำมาฝึกสอนให้สมาชิกกลุ่มทำตามแบบที่ถูกสั่งต้องการผลิตภัณฑ์ทองเหลือง จึงมีการพัฒนารูปแบบตลอดเวลาตามที่คุณนิชาภัทรต้องการ

คุณค่า/ปริมาณ ราคา ผลิตภัณฑ์

คนในชุมชน “บ้านท่าไข่” เกิดความภาคภูมิใจในผลิตภัณฑ์จักสานทองเหลืองของกลุ่มมาก เพราะสินค้าที่มีเฉพาะในชุมชนมีความสวยงาม สีสดใสเป็นงานที่เกิดจากเทคนิคพิเศษของขั้นตอนการสร้างผลิตภัณฑ์ มูลค่าผลิตภัณฑ์ก่อให้เกิดรายได้แก่คนในชุมชน ที่สามารถผลิตได้ 2,000 – 3,000 ชิ้นต่อเดือน ส่วนราคาขายจะคิดจากขนาดสินค้า ผู้มาร่วมผลิตจะมีรายได้ 3,000 – 5,000 บาท/คน/เดือน ทำให้สมาชิกพึงพอใจเกิดความภาคภูมิใจกับผลงานที่ทำขึ้น ในภาพรวมภูมิปัญญาสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนพึ่งตนเองได้เป็นส่วนใหญ่

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ความร่วมมือ			ตั้งใจ กระตือรือร้น			ความ รับผิดชอบ			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

เลขที่	ชื่อ – สกุล	การวางแผน			รับผิดชอบ งานร่วมกัน			ความ สามัคคี			ความมี ระเบียบวินัย			ผลสำเร็จ ของงาน			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

วิชา ท 32201 ภาษาไทย 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่ 2 ฉะเชิงเทราแสนสุข

เวลา 15 ชั่วโมง

เรื่อง นิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทรา

เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
สาระสำคัญ

นิทานเป็นมรดกของคนโบราณ เป็นวรรณกรรมท้องถิ่นที่ถ่ายทอดกันมาโดยมุขปาฐะให้คุณค่าด้านความสนุกสนาน ด้านชีวิตความเป็นอยู่จึงควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น
ผลการเรียนที่คาดหวัง

มีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าและให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์นิทานพื้นบ้าน
จังหวัดฉะเชิงเทรา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สรุปความหมาย ที่มา ของนิทานพื้นบ้านได้
2. จำแนกประเภทนิทานพื้นบ้านได้
3. วิเคราะห์นิทานพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทราได้
4. เล่านิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทราได้
5. กำหนดแนวทางในการอนุรักษ์นิทานพื้นบ้านได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมาย ที่มาของนิทานพื้นบ้าน
2. ประเภทนิทานพื้นบ้าน
3. การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. การเล่านิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทรา
5. การกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์นิทานพื้นบ้าน

กิจกรรมการเรียนรู้: กระบวนการเรียนรู้ความรู้ ความเข้าใจ

ขั้นสังเกต

1. นักเรียนอาสาสมัครออกมาเล่านิทานสั้น ๆ จำนวน 1 – 2 คน นักเรียนแสดง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของนิทาน

ชั้นวางแผนปฏิบัติ

2. แบ่งนักเรียนตามความสามารถ กลุ่มละ 5 – 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย

นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 – 4 คนและอ่อน 1 คน นักเรียนอภิปรายหัวข้อ “นิทานพื้นบ้านไทย ไขไร้คุณค่า” ตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ชั้นลงมือปฏิบัติ

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

4. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกศึกษานิทานพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเลือกเรื่องไม่ซ้ำกัน

ขั้นพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

6. นักเรียนคัดเลือกตัวแทนกลุ่มเล่านิทานที่กลุ่มเลือกหน้าชั้นเรียน

7. นักเรียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ศึกษาลงในแผ่นกระดาษขาวสี่เหลี่ยมขนาด

22 X 30 นิ้วและนำเสนอผลงานของทุกกลุ่มติดที่กระดานดำหน้าชั้นเรียน

8. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทรา

ขั้นทดสอบและนำไปใช้

9. นักเรียนทำแบบทดสอบ

10. นักเรียนสัมภาษณ์ผู้รู้ หรือค้นคว้านิทานพื้นบ้านของจังหวัดฉะเชิงเทรา รวบรวม

ข้อมูลเป็นร้อยแก้ว หรือร้อยกรองเพื่อเตรียมทำโครงการบูรณาการนอกคาบเรียน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

2. ใบงาน เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

3. แผ่นกระดาษขาวสี่เหลี่ยมขนาด 22 X 30 นิ้วพร้อมอุปกรณ์การเขียน

4. ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านฉะเชิงเทรา

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

2. สังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม

3. ประเมินการทำใบงาน เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

4. ประเมินการเล่านิทานพื้นบ้าน

5. พิจารณาการสรุปสาระสำคัญ

6. ประเมินการวิเคราะห์นิทานพื้นบ้าน

7. ตรวจแบบทดสอบ

ใบความรู้ เรื่อง นิทานพื้นบ้าน

ความหมายของนิทาน

“นิทาน” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่า “เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป”

คำว่านิทานเป็นคำศัพท์ภาษาบาลี แปลว่า เหตุ การเล่าเรื่อง นิยายและมีคำศัพท์นิทานกลา แปลว่า การเล่าเรื่อง นิทานโดยทั่วไปหมายถึง เรื่องราวของเหตุการณ์ที่เป็นจริงและเรื่องที่แต่งขึ้น

คำว่านิทานที่ใช้ในวิชาคติชนวิทยา หมายถึง เรื่องเล่าสืบทอดต่อ ๆ กันมา จึงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง นิทานเหล่านี้เรียกว่า นิทานพื้นบ้านบ้าง นิทานพื้นเมืองบ้าง และนิทานชาวบ้านบ้าง มีความหมายเฉพาะเจาะจงถึงเรื่องเล่าประเภทหนึ่ง โดยเฉพาะไม่ได้มีความหมายกว้างขวางเหมือนคำว่านิทานดังกล่าวมาแล้ว

ที่มาของนิทาน

นิทานเกิดจากความต้องการความบันเทิงของมนุษย์ในยามว่าง ขณะเล่านิทานผู้เล่ามักจะแฝงคติธรรมของตนลงไปเพื่อชักจูงโน้มน้าวให้ผู้ฟังคิดตามและปฏิบัติตาม ดังนั้นนิทานจึงกลายเป็นเรื่องสอนคติธรรมไปโดยปริยาย

ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านส่วนใหญ่ถ่ายทอดโดยมุขปาฐะ ศาสตราจารย์กุลหลาบ มัลลิกะมาสได้ให้หลักสังเกตว่า นิทานพื้นบ้านมีลักษณะต่อไปนี้

1. เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้ว ไม่ใช่ร้อยกรอง
2. เล่ากันด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน แต่ต่อมาในระยะหลังเมื่อการเขียนเจริญขึ้นก็อาจเขียนขึ้นตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปากเปล่า
3. ไม่ปรากฏผู้เล่าดั้งเดิมนั้นเป็นใคร อ้างแต่ว่าเป็นของเก่า ฟังมาจากผู้เล่าซึ่งบุคคลสำคัญยิ่งในอดีตอีกคนหนึ่ง ผิดกับนิยายสมัยใหม่ที่ทราบตัวผู้แต่ง แม้นิทานที่ปรากฏชื่อผู้เขียน เช่น นิทานของกริมม์ ผู้เขียน (กริมม์) ก็อ้างว่าเล่าตามเค้านิทานที่มีมาแต่เดิมไม่ใช่ตนแต่งขึ้น

ลักษณะสำคัญที่สุดของนิทานพื้นบ้าน จึงอยู่ที่ต้องเป็นนิทานที่เล่าสืบทอดกันมาด้วยปาก และไม่ทราบว่าใครเป็นผู้แต่ง เป็นการเล่าจากความจำที่ได้ฟังต่อ ๆ กันมา เช่น พ่อซึ่งเล่าให้ลูกฟัง เพราะเคยฟังมาจากปู่ หรือย่า ปู่ หรือย่าเคยฟังจากทวดและทวดก็เคยฟังจากผู้อื่นเล่ามาอีกที ไม่สามารถสืบสาวได้ว่าผู้เล่าคนแรกคือใคร

นิทานพื้นบ้านของชาวฉะเชิงเทราจำแนกตามรูปแบบของนิทานได้ ดังนี้

1. เทพนิยาย (Fairy Tale) เป็นนิทานที่มีขนาดยาวมีหลายสารัตถะ (Motif) หรือหลายแก่น (Element) ฉากมักเป็นแดนสมมุติ ตัวละครเป็นเจ้าชาย เจ้าหญิง ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษและได้ผจญอุปสรรคนานาประการ เช่น สรรพสิทธิ์และพระรถเมรินางสิบสอง
2. นิทานชีวิต (Novella Tale) คล้ายเทพนิยาย แต่มีการบ่งเวลาและสถานที่เกิดเหตุอย่างชัดเจนและการต่อสู้ของตัวละครใกล้เคียงชีวิตจริงมากกว่า เช่น เรื่องพ่อค้าไม้หอมและคนจน
3. นิทานวีรบุรุษ (Hero Tale) เป็นเรื่องที่เล่าเกี่ยวกับวีรกรรมของบุคคลที่มีความเก่งกล้ามาก หรือวีระบุรุษและผู้เล่า จะเล่าโดยมีความเชื่อว่าวีรบุรุษนั้นมี หรือเคยมีตัวจริง
4. นิทานประจำท้องถิ่น (Local Legend Tale) เป็นนิทานที่ผู้เล่าเล่าโดยเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง มีสถานที่ วัตถุสิ่งของ หรือสิ่งก่อสร้างเป็นพยานหลักฐาน เช่น ประวัติท้าวอุไทย
5. คำานานและเทพปกรณัม (Myth Tale) เป็นนิทานที่มักเกี่ยวกับศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ผู้เล่าจะแสดงให้เห็นความสัพันธ์ หรือกฎเกณฑ์ของสิ่งต่าง ๆ และชี้ให้เห็นคุณ – โทษของการกระทำ
6. นิทานสัตว์ (Animal Tale) เป็นนิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก เช่น ความฝันและนกกระสาจับปู
7. นิทานอุทาหรณ์ (Fable Tale) เป็นนิทานสัตว์ที่ผู้เล่าแทรกคติสอนใจไว้ด้วย เช่น เรื่องโคนันทวิศาล ปลาเลือกนาย
8. นิทานมุขตลก (Jest Tale) เป็นนิทานที่มุ่งให้ความตลกขบขันแก่ผู้ฟัง ผู้ฟังนิทานประเภทนี้ต้องไม่ถือสาว่าเป็นเรื่องจริงจิง มิฉะนั้นจะกลายเป็นนิทานอื่น หรือกลายเป็นโศกนาฏกรรมไปได้ เช่น เรื่องหลวงพ่อดีคนุน
9. นิทานอธิบาย (Explanatory Tale) เป็นนิทานที่เล่าเพื่อตอบคำถามว่าทำไม เช่น ทำไมอีแก่จึงปักไม้จนกลาเหว่า ทำไมนกเค้าแมวออกหากินเวลากลางคืนและคำอธิบายชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัดต่าง ๆ
10. นิทานไม่รู้จบ หรือนิทานเข้าแบบ (Formula Tale) เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะเล่าวนเวียนไปไม่รู้จบ นิทานประเภทนี้จะมีรูปแบบและถ้อยคำคล้ายคลึงกัน เช่น เรื่องเขาไผ่ – เขาหลวง
11. นิทานเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Tale) เป็นนิทานที่จัดรูปแบบเข้าประเภทไม่ได้

คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน

1. สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพ อาหารการกินและภูมิปัญญาของตัวชาวบ้าน
 2. สะท้อนให้เห็นถึงประเพณี วัฒนธรรมอันดีของชาติและความเชื่อต่าง ๆ ของคน
- ในท้องถิ่น

3. ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ
4. ก่อให้เกิดความเชื่อ ความศรัทธา ในพระพุทธศาสนา
5. เป็นแบบอย่างให้กระทำแต่คุณงามความดี
6. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน ก่อให้เกิดความสนุกสนาน
7. ทำให้เกิดวรรณคดีและศิลปะแขนงต่าง ๆ
8. เกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและทราบเรื่องราวแต่อดีต

นิทานพื้นบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา

ศรีมหาโพธิ์

มีพระมหากษัตริย์ไทยองค์หนึ่ง ไปที่โพธิ์ชนะโพธิ์พุทธคยาและอยากได้ต้นโพธิ์มาไว้ปลูกในเมืองไทย โดยจะใช้วิธีคอนเอนมา แต่มีชีปะขาวคนหนึ่ง นุ่งขาวห่มขาว มาบอกไม่ให้คอน เพราะว่า การคอนเมื่อขุดต้นโพธิ์ บริเวณนั้นจะเป็นบาดแผลและมีเลือดออกมาจะบาป ถ้าอยากจะได้ ให้กลั่นใจเค็ดเอา พระมหากษัตริย์องค์นั้น ก็ทรงอธิษฐานและเค็ดต้น โพธิ์ชีปะขาวก็เอาขันทองใส่น้ำมาแช่ต้นโพธิ์และเดินทางกลับ โดยเรือสำเภา เป็นเวลาถึงสองเดือน ยังไม่ถึงจึงต้องอ้อมไปทางธิเบต ย่างกุ้ง หนทางไม่ถ่อยสะดวกมีแต่ทะเลเป็นที่ลัดเลี้ยว เรือก็มาติดที่พนม (พนมสารคาม) จึงได้เอาต้นโพธิ์มาปลูกตรงชายน้ำ ต้นมหาโพธิ์ก็ขึ้นงอกงามใหญ่โต เรียกว่า ศรีมหาโพธิ์

ปัจจุบัน คือ วัดพระศรีมหาโพธิ์ อยู่ที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

หมอนทอง

มีเรื่องเล่ากันว่า มีตายายสองคน มีอาชีพค้าขายโดยล่องเรือไปตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีบ้านคนพักอาศัย คำไหนก็จอดเรือนอนที่นั่น เช้าวันหนึ่ง ตายายตื่นขึ้นมา ก็พบว่าหมอนเก่า ๆ ลูกหนึ่ง ลอยมาติดที่ข้างเรือของแก ตายายขึ้นมามองแล้วนึกหมอนลูกนั้นปรากฏว่า ข้างในหมอน มีแท่งทองคำอยู่ด้วย ตายายดีใจมาก เมื่อชาวบ้านรู้จึงมีการพูดกันต่อไปว่า ตายายหมอนทอง ต่อมา ตำบลนั้นจึงมีชื่อว่า หมอนทอง

เรื่องของกรรม

วัวตัวหนึ่งหากินอยู่ในทุ่งหญ้า ขณะหากินอยู่นั้นได้บังเอิญไปเหยียบเบียดตายโดยไม่เจตนา ต่อมาเจียดได้ไปเกิดเป็นนายพราน วัวเกิดชาติใหม่เป็นเณรและได้พบกันอีกในป่า นายพรานก็ออกไล่สัตว์ตามปกติ แต่วันนี้นายพรานรู้สึกผิดปกติที่ไม่เห็นสัตว์เลย นายพรานแปลกใจมาก แต่ก็เดินทางล่าสัตว์ต่อไป ในระหว่างทางนายพรานก็เห็นเณรอยู่ไกล ๆ จึงคิดว่าเณรอาจจะหลงป่าและจะได้รับอันตราย นายพรานจึงพยายามที่จะเข้าไปหาเณร เพื่อพูดคุยซักถามจะได้ช่วยเณร เมื่อนายพรานเดินเข้าใกล้เณรก็ยิ่งตกใจ เพราะคิดว่านายพรานจะทำร้ายตนเอง จึงรีบเดินหนี ส่วนนายพรานก็พยายามที่จะเข้าไปให้ถึงตัวเณรจะได้ช่วยเหลือ เมื่อนายพรานเข้าใกล้เณร ก็ยิ่งเดินหนี นายพรานจึงคิดว่าเณรคงกลัวหอก ซึ่งเป็นอาวุธของตน จึงคิดว่าต้องเอาหอกซ่อนไว้ก่อน แล้วจึงไปหาเณร เณรจะได้ไม่กลัวและหยุดพูดคุย ส่วนเณรก็คิดว่าต้องหลบนายพราน เพราะนายพรานคงจะทำร้ายตนด้วยหอกแน่นอนดังนั้น เณรจึงเข้าแอบในพุ่มไม้ใบหนาที่นายพรานมองไม่เห็น เมื่อนายพรานเดินเข้ามาใกล้ไม่เห็นเณร ก็คิดว่าต้องซ่อนหอกเสียก่อน เดี่ยวเณรจะกลัว นายพรานจึงพุ่งหอกเข้าไปในพุ่มไม้ ด้วยวิบากกรรม ทำให้หอกของนายพรานแทงถูกเณรจนถึงแก่ความตาย โดยไม่ตั้งใจเช่นกัน

ดอนเกาะกา

บริเวณที่เรียกว่าดอนเกาะกา แต่ก่อนนี้มีการเล่าต่อกันมาว่า เป็นบริเวณที่แห้งแล้งมาก เพราะกาที่ถือว่ เป็นสัตว์ที่อดทน และขยันหากินนั้น เวลาที่ออกหากินที่เกาะแห่งนี้ ไม่พบอาหาร จึงต้องหยุดพักเหนื่อยเกาะที่ต้นไม้ จึงมีการเรียกชื่อว่า “ดอนเกาะกา”

จระเข้กับกระต่าย

บ่อใหญ่แห่งหนึ่ง มีจระเข้น้ำน้อย มีกระต่ายจะมากินน้ำ จระเข้ร้องถามว่า

“จะกินน้ำทำไม” กระต่ายตอบว่า

“จะกินท่อน” จระเข้ก็ว่ายน้ำไปคอยกระต่ายท่อน กระต่ายก็เลี้ยงไปกินน้ำที่ท่าล่าง ต่อมาอีกวันหนึ่ง กระต่ายมาที่บ่อน้ำอีก จระเข้ก็ถามเช่นเดิม กระต่ายก็ทำตรงกันข้ามจนจระเข้รู้ทางเลยแก้งไม่ไปตามที่กระต่ายบอก พอกระต่ายลงมากินน้ำในบ่อ จระเข้ก็จับไว้ในปาก แต่กระต่ายมีสติปัญญา จึงร้องไปว่า

“เราไม่กลัวท่านกินหรอก เรากลัวเวลาท่านร้อง ฮ่า ๆ ๆ มากกว่า” จระเข้ไม่รู้กลกระต่าย ก็ฮ่าปากร้อง

“ฮ่า ๆ ๆ ๆ” กระต่ายก็กระโดดออกจากปากจระเข้ ด้วยความแรง เล็บกระต่ายที่แทงจระเข้ชากลิ้นจระเข้ขาดตามมาด้วย เป็นเหตุให้จระเข้ไม่มีลิ้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

เสียงสัตว์

นกกวัก กบ เป็ดและนกกระปูด เป็นเพื่อนกัน ต่อมา เมื่อมีงานกุฐิน สัตว์ทั้งสี่ต้องการ
จะลงแข่งขันพายเรือกัน เจ้ากบก็พูดว่า

“เรื่องอะไรให้กบไว้” เจ้านกกระปูดก็พูดว่า

“ข้าไม่พูดหรือก ข้าเป็นคนกลาง” และทั้งสองคนก็เถียงกันด้วยความโมโห เจ้ากบก็ร้อง

“กบ ๆ ได้” นกกระปูดก็ว่า

“อย่าพูดนะ เรื่องอะไรก็อย่าพูด” เจ้านกกวักจึงร้องขึ้นว่า

“กูว่าแล้วมับ ๆ”

เมื่อลงเรือพายหัวเรือ นกกระปูดนั่งกลาง เป็ดพายท้าย เริ่มการแข่งขัน นกกวักก็พายเรือ
แล้วร้อง

“มัน ๆ ๆ ๆ” ว่าเอาเหมือนอย่างร้องทุกวันนี้ หวังที่จะได้ธงชัยและชนะ แต่เมื่อพาย
ไม่นาน เรือก็ล่มอยู่กลางคลอง นกกระปูดก็พูดขึ้นว่า

“พูดแล้ว กูพูดแล้ว” พูดอยู่ได้ เจ้ากบร้องบอก

“ข้าไม่อยากจะให้ใครได้ยิน”

“กบไว้ ๆ อย่าพูด อย่าเขา กบไว้” นกกระปูดกับนกกวักก็โมโหที่เรือล่ม เลยโทษเจ้าเป็ดว่า
พายเรือไม่ดี เจ้าเป็ดก็ร้องตอบด้วยเสียงอันดังว่า

“กูवाद ๆ ๆ ทำไมกูจะไม่वाद” वाद ๆ ๆ เราจะได้ยินเสียงเป็ดตัวผู้ร้องเช่นนี้ เพราะเป็ดอยู่
ท้ายเรือ ทำหน้าที่वादพายเรือให้วังตรง ๆ เมื่อพายเรือเร็วขึ้น เป็ดवादท้ายเรือไม่ไหวทำให้หัวเรือ
ชนตลิ่ง เจ้ากบก็พูดว่า

“กบไว้ ๆ อย่าเข้” นกกระปูดก็พูดว่า

“อย่าพูด ๆ” เจ้าเป็ดก็ร้องว่า

“กูก็वादจิงนะ ๆ วาด ๆ ๆ” (เสียงเป็ดตัวผู้)

นิทานเรื่องนี้เป็นที่มาของเสียงสัตว์ทั้งสี่จนทุกวันนี้

หิ่งห้อย

อดีตกาลนานมาแล้วในสมัยก่อนที่เชื่อกันว่า สิ่งมีชีวิต เช่น คน สัตว์และต้นไม้ไม่สามารถสื่อสารกันได้ ณ หมู่บ้านริมน้ำแห่งหนึ่ง มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นอยู่หนาแน่นและต้นที่เป็นท้าวพญา มีนามว่า “ท้าวลำพู่” ท่านท้าวลำพูมีบุตรสาวสวยจำนวนมาก เราเรียกว่าหน่อลำพู เป็นธรรมาของสาวสวยย่อมมีแมลงมาได้ดอม หนึ่งในแมลงเหล่านั้นก็มี “เจ้าหิ่งห้อย” แมลงตัวน้อยนิด คิดอาจหาญมาขอหน่อลำพูกับท่านท้าวลำพู เวียนขอลูกสาวท้าวลำพู จนท่านท้าวลำพู เกิดความรำคาญ จึงบอกเจ้าหิ่งห้อยว่า “เจ้าหิ่งห้อยถ้าเจ้าอยากได้หน่อลำพู ลูกสาวของข้าละก็ เจ้าต้องถอนตัวข้าขึ้นมาจากพื้นดินให้ได้ก่อน แล้วข้าจะยกลูกสาวให้เจ้า”

จากนั้นเป็นต้นมา เจ้าหิ่งห้อยก็พยายามถอนต้นลำพูทุกวัน ๆ แต่ก็ไม่สำเร็จ ต่อมาได้ชักชวนเพื่อน ๆ มาช่วยกันถอนต้นลำพู เจ้าหิ่งห้อยทุกตัว ได้ใช้ความเพียรพยายามออกแรงจนแสงออกกัน แต่ก็ยังถอนต้นลำพูได้ไม่ขึ้น

จวบจนทุกวันนี้ เรายังเห็นแสงจากกันเจ้าหิ่งห้อยบนต้นลำพูริมแม่น้ำบางปะกง ซึ่งเป็นแสงแห่งความเพียรพยายามที่สวยงาม บนสายน้ำยามค่ำคืน (กฤติกา ศรีคำดี, ม.ป.ท., หน้า 23 – 35)

นิทานพื้นบ้านลุ่มแม่น้ำบางปะกง

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ความร่วมมือ			ตั้งใจ กระตือรือร้น			ความ รับผิดชอบ			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การวางแผน			รับผิดชอบ งานร่วมกัน			ความ สามัคคี			ความมี ระเบียบวินัย			ผลสำเร็จ ของงาน			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

วิชา อ 32201 ภาษาอังกฤษ 2

หน่วยที่ 2 ฉะเชิงเทราเนาสุข

เรื่อง OTOP : Brass Weaving Products

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 15 ชั่วโมง

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐานการเรียนรู้ ค 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระสำคัญ

ทองเหลืองสานเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาชาวบ้านท้องถิ่นจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีความวิจิตร สวยงามเป็นเอกลักษณ์อีกประเภทหนึ่งของจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ควรอนุรักษ์และสืบสานไว้ตลอดไป

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสานได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
2. เรียบเรียงประโยคได้
3. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. สรุปเรื่องที่อ่านได้
5. พูดย่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสานได้

สาระการเรียนรู้

Brass Weaving Products

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้น Warm up

1. ครูให้นักเรียนดูผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสาน 2 – 3 ชนิด แล้วให้นักเรียนร่วมอภิปรายว่า เคยเห็นผลิตภัณฑ์เหล่านี้ที่ไหน ใช้ทำอะไร นักเรียนทำเป็นหรือไม่? โดยครูใช้คำถามนำ

- Have you even seen these products?
- What are they used for?
- Can you make them?

ขั้น Presentation

2. นักเรียนดูป้าย **OTOP** แล้วตอบคำถามครู

- Have you even seen this sign?
- What does it mean?
- What does OTOP stand for?

นักเรียนอาจตอบผิด หรือถูกก็ได้ ครูให้นักเรียนดูป้าย

One Tambon One Product

3. ให้นักเรียนอ่านป้ายข้อความ **One Tambon One Product**

4. นักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของ **One Tambon One Product**

5. ครูหยิบสมุด หรือหนังสือ หรือสิ่งของอื่น ๆ ที่มีใช้ OTOP ให้นักเรียนดู แล้วถาม

Is this a kind of OTOP?

ครูหยิบผลิตภัณฑ์ทองเหลืองสาน แล้วตั้งคำถามเช่นเดียวกัน (คำตอบที่ต้องการคือ Yes)

6. ครูถาม : What do you call these products?

นักเรียนอาจตอบเป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้

ครูให้นักเรียนดูบัตรคำ **brass weaving product** และอ่าน แล้วครูและนักเรียนช่วยกัน

สรุปความหมาย

7. ครูถาม : What is it made of? (นักเรียนอาจตอบไม่ได้)

ครูให้ดูเส้นทองเหลือง แล้วตอบว่า It is made of **brass**.

นักเรียนออกเสียง brass

8. ครูให้นักเรียนดูแผ่นทองเหลือง พร้อมบัตรคำ **brass plates**

ครู : What is the difference between brass and brass plates.

นักเรียน : อาจมีคำตอบที่หลากหลาย

ครูพูดพร้อมแสดงของจริงให้นักเรียนดู

Before we make the brass weaving products we have to cut the brass plates into the size we need.

ครู : Where can you see these kinds of products? What province do you think is famous for these products?

ถ้านักเรียนไม่เข้าใจความหมายของ famous for ครูอธิบายโดยให้ดูบัตรคำ famous for แล้วพูดประโยคเป็นตัวอย่าง เช่น Chachoengsao is famous for mangoes. Chonburi is famous for beautiful beaches.

9. ครูคิดข้อความบนกระดานคำให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาหยิบบัตรคำติดลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

The women in our village spend their free time on making brass weaving products. These products are made of brass. To make the products they have to cut the brass plates into the shape they need. All the women work very hard, so our village is famous for these products and our products become the OTOP now.

10. นักเรียนสรุปคำตอบร่วมกับครูอีกครั้ง

ขั้น Practice

11. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 – 7 คน ทำกิจกรรม Walk Rally ดังนี้

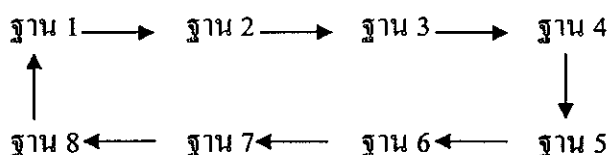
11.1 ตัวแทนกลุ่มรับใบงานที่ 1 (Worksheet 1)

11.2 แต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามใน Worksheet 1 โดยศึกษาใบความรู้จากฐาน

ต่าง ๆ ที่ครูคิดไว้ในห้อง คือ

ฐานที่ 1	Background
ฐานที่ 2	Life Style, Culture and environment
ฐานที่ 3	Raw Material
ฐานที่ 4	Knowledge Transformation
ฐานที่ 5	Production Process
ฐานที่ 6	Styles of Products
ฐานที่ 7	Development of Products Styles
ฐานที่ 8	Pride

11.3 ในการศึกษาใบความรู้แต่ละฐาน จะใช้เวลาประมาณ 5 นาที เมื่อได้ชิ้นสัญญาณหมดเวลา นักเรียนจะต้องเปลี่ยนฐานทันที โดยการเปลี่ยนฐานทำดังนี้

12. เมื่อศึกษาครบทุกฐานแล้ว ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปข้อมูลที่ได้แล้วส่งตัวแทนออกมาพูดให้เพื่อนฟัง โดยให้เป็นอาสาสมัคร หรือครูสุ่ม 2 – 3 กลุ่ม

13. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่า ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ถ้านักเรียนจะให้ของขวัญแก่ผู้ใหญ่ จะเลือกเครื่องทองเหลืองจักสานชนิดใด เพราะเหตุใด แล้วส่งตัวแทนออกมาพูดให้เพื่อนฟัง

ขั้น Production

15. นักเรียนทำแบบทดสอบ

16. นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนเหตุผลที่เลือกเครื่องทองเหลืองจักสาน พร้อมมีภาพหรือของจริงประกอบ แล้วนำไปติดแสดงที่ป้ายนิเทศนอกคาบเรียน เพื่อให้กลุ่มอื่นได้ศึกษา

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ผลิตภัณฑ์ทองเหลืองของจริง
3. ใบความรู้ (Contents sheet) เรื่อง Information about the Brass Weaving Process
4. Worksheet I

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. สังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
3. พิจารณาการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
4. สังเกตการร่วมกิจกรรม Walk Rally
5. ประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น
6. ตรวจแบบทดสอบ

Contents Sheet

Information about the Brass Weaving Process

Material

Brass plates are brought from outside of the community and then they are cut into the desired size. Brass plates that are not from the community but are still from the country are not as good as brass plates from other countries, but they are cheaper. Therefore, it is less expensive to use brass plates from within the country. The brass plates that are not used can be returned to the factory from where they were bought and you can get some money back.

How Knowledge is Passed On

People who weave brass learn from older generations and many housewives of the Thakai community learn how to weave brass thread. It is very hard to weave brass and many people who weave brass thread now worry that more people will not want to learn and continue the tradition.

How to Make Brass Products

1. Cut the brass thread to any size.
2. Start weaving at the base of the product.
3. Weave until the product is finished.
4. Clean the final product to make it more beautiful.

Styles of Products

1. Gifts such as small baskets, small bowls, small buckets, small pots, etc.
2. Vases in different shapes such as the jar shape, the cone shape, the rectangular shape, etc.
3. Bowls in different shapes such as the round shape, the egg shape, etc.
4. Baskets in different shapes such as the round shape, the egg shape, etc.
5. Flower pots.
6. Food plates in different shapes such as the round shape, the ovum shape, etc.
7. Products made to order.

How the Different Styles Developed

In the beginning, the styles of brass products were very plain, but then the demand of the customers made the styles develop into more complicated ones. Today, Miss Neechakorn, who receives the orders, tells the brass weavers what styles the customers want and that is how the styles have developed over time.

Pride

The people of the Thakai community are very proud of their products because they are so beautiful and shiny. The prices of the products are based on size. The community can make 2,000-3,000 brass products in one month and this increases the community's income. Brass weavers who are members of the production process get paid 3,000-5,000 baht per month and are very proud that they can be self-reliant.

Worksheet 1

Directions 5 Answer these questions by using the information given in each base. (§ 114)

You can use the dictionary if you need.

- Base 1** 1. Where could we return the brass plates that are not used?
 2. What is the first brass weaving product?
- Base 2** 3. How is the product good for the people in Tambon Thakai?
 4. How have the life styles of people in Tambon Thakai changed?
- Base 3** 5. Where can they get the brass plates?
 6. What is the difference between the brass plates in the country and outside
 the country?
- Base 4** 7. Who teaches the members how to make brass weaving products?
 8. What is the worry of the current members?
- Base 5** 9. How can we make the products more beautiful?
 10. When we make the products, do we start from the top or from the base?
- Base 6** 11. Name three different kinds of the products.
 12. Can we order the styles of products we like?
- Base 7** 13. How did the people make the brass weaving products in the early stage?
 14. What do they do when they get the orders?
- Base 8** 15. Are people in Tambon Thakai proud of the products? Why?
 16. What is the price of the products based on?

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การแสดง ความคิดเห็น			การรับฟัง ความคิดเห็น			ความร่วมมือ			ตั้งใจ กระตือรือร้น			ความ รับผิดชอบ			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	การวางแผน			รับผิดชอบ งานร่วมกัน			ความ สามัคคี			ความมี ระเบียบวินัย			ผลสำเร็จ ของงาน			รวม 15
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล		
ดีมาก	ดี	ควรปรับปรุง
11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนระดับ 3	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับสูง
คะแนนระดับ 2	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
คะแนนระดับ 1	หมายถึง	มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

พฤติกรรม/ คะแนน ชื่อ - สกุล	การออกเสียง				การแสดง ความคิดเห็น				ความถูกต้อง ของภาษา				ความ คล่องแคล่ว				ความ มั่นใจ				รวม
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
																					20

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

สรุปผลการประเมินผล			
ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
16 – 20	11 – 15	6 – 10	1 – 5

เกณฑ์การประเมิน

การออกเสียง

คะแนนระดับ 4 หมายถึง ออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

คะแนนระดับ 3 หมายถึง ออกเสียงได้ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่

คะแนนระดับ 2 หมายถึง ออกเสียงได้เป็นบางประโยค ไม่ชัดเจน

คะแนนระดับ 1 หมายถึง ออกเสียงได้ถูกต้องน้อยมาก ไม่ชัดเจน

การแสดงความคิดเห็น

คะแนนระดับ 4 หมายถึง พูดยุติแสดงความคิดเห็นได้เหมาะสมตรงประเด็น

คะแนนระดับ 3 หมายถึง พูดยุติแสดงความคิดเห็นได้เหมาะสมตรงประเด็นค่อนข้างมาก

คะแนนระดับ 2 หมายถึง พูดยุติแสดงความคิดเห็นได้ตรงประเด็นค่อนข้างน้อย

คะแนนระดับ 1 หมายถึง พูดยุติแสดงความคิดเห็นได้ตรงประเด็นน้อยมาก

ความถูกต้องของภาษา

คะแนนระดับ 4 หมายถึง ใช้ศัพท์และสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม

คะแนนระดับ 3 หมายถึง ใช้ศัพท์และสำนวนภาษาผิดบ้างเล็กน้อย

คะแนนระดับ 2 หมายถึง ใช้ศัพท์และสำนวนภาษาผิดบ้างแต่ยังสื่อความได้บ้าง

คะแนนระดับ 1 หมายถึง ใช้ศัพท์และสำนวนภาษาผิดมาก สื่อความหมายได้น้อยมาก

ความคล่องแคล่ว

คะแนนระดับ 4 หมายถึง พูดยุติคล่องแคล่ว ราบรื่น

คะแนนระดับ 3 หมายถึง พูดยุติคล่องได้ค่อนข้างคล่องแคล่ว แต่ยังลังเลบ้างในบางครั้ง

คะแนนระดับ 2 หมายถึง พูดยุติคล่องค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์

คะแนนระดับ 1 หมายถึง พูดยุติคล่องช้ามาก ตะกุกตะกัก

ความมั่นใจ

คะแนนระดับ 4 หมายถึง อาสาตอบมีความมั่นใจในการพูดมาก

คะแนนระดับ 3 หมายถึง ลังเลในการตอบ แต่พูดได้เมื่อกระตุ้นจะขอ

คะแนนระดับ 2 หมายถึง ลังเล สื่อความด้วยความยากลำบาก

คะแนนระดับ 1 หมายถึง ไม่กล้าพูด เมื่อพูดจะสื่อความได้น้อยมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

สาระ ดนตรี

วิชา ศ 32201 ศิลปะศึกษา 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่ 2 ฉะเชิงเทราเนาสุข

เวลา 15 ชั่วโมง

เรื่อง การนำเสนอโครงการบูรณาการ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การนำเสนอโครงการบูรณาการเป็นการสร้างสรรค์ เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งทำให้ทราบถึงผลสำเร็จของงาน ปัญหา อุปสรรค เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในการปฏิบัติโครงการต่อไป

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

สร้างสรรค์ ศึกษา รวบรวม เรื่องราวเกี่ยวกับเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้วยการจัดทำโครงการบูรณาการและนำเสนอโครงการบูรณาการ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จัดทำโครงการบูรณาการได้
2. นำเสนอโครงการบูรณาการได้
3. ประเมินผลความสำเร็จของโครงการบูรณาการได้

สาระการเรียนรู้

โครงการบูรณาการเกี่ยวกับเพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านจังหวัดฉะเชิงเทรา

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจัดนิทรรศการแสดงผลงานการทำโครงการบูรณาการของกลุ่ม
2. นักเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่พิธีกรซึ่งครูชักชวนไว้นอกคาบเรียนเชิญตัวแทนกลุ่มเรียงตามลำดับการจับฉลาก นำเสนอโครงการตามความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่ม ในรูปแบบแผนผังโครงการ โปรแกรมเพาเวอร์พ้อยท์ ฯลฯ นักเรียนและครูร่วมประเมินผลงานโครงการบูรณาการ

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มซักถามกลุ่มที่นำเสนอพร้อมเสนอแนวคิดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

4. นักเรียนและครูอภิปรายผลการทำโครงการร่วมกันพร้อมกับเปรียบเทียบผลการทำโครงการของแต่ละกลุ่ม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ผลงานโครงการบูรณาการ
2. เครื่องขยายเสียงจำนวน 1 ชุด
3. ไมค์โครโฟนจำนวน 2 ตัว
4. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องรับโทรทัศน์จำนวน 1 ชุด
5. เครื่องฉายข้ามศีรษะ

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. สังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม
3. ประเมินการทำโครงการบูรณาการ
4. ประเมินการนำเสนอผลงานและการจัดแสดงผลงาน
5. ประเมินผลความสำเร็จของโครงการบูรณาการ

แบบประเมินทำโครงการบูรณาการ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน					น้ำหนัก จุดเน้น
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผน	ร่วมกันวางแผน ออกแบบโครงการ ได้เหมาะสมและ เป็นประโยชน์มาก	ร่วมกันวางแผน ออกแบบโครงการ ได้เหมาะสมและ เป็นประโยชน์ ค่อนข้างมาก	ร่วมกันวางแผน ออกแบบโครงการ ได้เหมาะสมและ เป็นประโยชน์ พอใช้	บางคนวางแผน ออกแบบโครงการ ได้เหมาะสมเป็น ประโยชน์	บางคนวางแผน ออกแบบโครงการ ได้เหมาะสม ไม่เป็นประโยชน์	1
2. การเขียน โครงการ	เขียนตามประเด็น หัวข้อได้ถูกต้อง สมบูรณ์มากและ สะอาดเรียบร้อย	เขียนตามประเด็น หัวข้อได้ถูกต้อง สมบูรณ์มากและ มีรอยขีด ลบ ชีคม่า	เขียนตามประเด็น หัวข้อได้ถูกต้อง สมบูรณ์ค่อนข้าง มากและมีรอยขีด ลบ ชีคม่า	เขียนตามประเด็น หัวข้อได้ถูกต้อง สมบูรณ์พอใช้และ มีรอยขีดลบชีคม่า	เขียนตามประเด็น หัวข้อได้ถูกต้อง สมบูรณ์น้อยและ มีรอยขีด ลบ ชีคม่า	2
3. ดำเนินการ โครงการ	ปฏิบัติตามขั้นตอน ที่วางแผนไว้และ บันทึกผลการ ปฏิบัติครบถ้วน	ปฏิบัติตามขั้นตอน ที่วางแผนไว้และ บันทึกผลการ ปฏิบัติค่อนข้างมาก	ปฏิบัติไม่ครบ ขั้นตอนที่วางแผน ไว้และบันทึกผล การปฏิบัติ ค่อนข้างมาก	ปฏิบัติไม่ครบ ขั้นตอนที่วางแผน ไว้และบันทึกผล การปฏิบัติค่อนข้าง น้อย	ไม่ปฏิบัติตาม ขั้นตอนที่วางแผน ไว้และไม่บันทึก ผลการปฏิบัติงาน	2
4. การจัด นิทรรศการ	จัดแสดงผลงาน ได้อย่างสร้างสรรค์ น่าสนใจมาก	จัดแสดงผลงาน ได้อย่างสร้างสรรค์ น่าสนใจ ค่อนข้างมาก	จัดแสดงผลงานได้ ครบถ้วนน่าสนใจ พอใช้	จัดแสดงผลงานได้ ครบถ้วนน่าสนใจ น้อย	จัดแสดงผลงาน ไม่ครบถ้วน ไม่น่าสนใจ	1
5. การนำ เสนอผลงาน	เนื้อหาครบถ้วน ใช้ภาษาชัดเจน การพูดนำเสนอ น่าสนใจ	เนื้อหาครบถ้วน ใช้ภาษาชัดเจน การนำเสนอ ไม่น่าสนใจ	เนื้อหาครบถ้วน ใช้ภาษาไม่ชัดเจน การนำเสนอผลงาน ไม่น่าสนใจ	เนื้อหาไม่ครบถ้วน ใช้ภาษาชัดเจน การนำเสนอ ไม่น่าสนใจ	เนื้อหาไม่ครบถ้วน ใช้ภาษาไม่ชัดเจน การนำเสนอ ไม่น่าสนใจ	2

แบบประเมินผลความสำเร็จของโครงการบูรณาการ

คำชี้แจง

1. ให้ประเมินผลความสำเร็จของโครงการบูรณาการ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด ดังนี้

ดีมาก	ให้ทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข	5
ดี	ให้ทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข	4
ปานกลาง	ให้ทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข	3
พอใช้	ให้ทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข	2
ต้องปรับปรุง	ให้ทำเครื่องหมายในช่องหมายเลข	1

ลำดับที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	โครงการแสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือมีแนวคิดแปลกใหม่					
2	วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้มีความเหมาะสม					
3	การวางแผนการปฏิบัติเหมาะสม					
4	ขั้นตอนการปฏิบัติงานมีความถูกต้อง เหมาะสม					
5	การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ					
6	การเขียนรายงานโครงการทำได้สมบูรณ์และ ครอบคลุมหัวข้อโครงการ					
7	เนื้อหาโครงการมีความสมบูรณ์น่าสนใจ					
8	การจัดแสดงผลงานทำได้เด่นชัดและน่าสนใจ					
9	ผู้จัดทำโครงการมีความรู้ ทักษะ ในเรื่องที่ทำ					
10	ประโยชน์และคุณค่าของโครงการที่ทำ					

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

คะแนนรวม (50)	สรุปผลการประเมิน			
	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้
	45 – 50	36 – 44	30 – 35	10 – 29